

ר"א בשם רב רואה עד שחתיבו בעלם. אז מותר מים כ"ז מטטפיהן והוא נ"ב
עד שחתיבו שאין מטטפיהן ונגיבא אמר כ"ז שרישומן ניכר וסמור ויתר
דלפיו שחתיבו ואין מטטפיהן נמי אסור :

אמר חזקי' ר"א מחמור במים כו'. ר"ל דמים חמור מזאבה בתמי' ולבאורה
מאי חמור במים הו' כשיקרא מותר שחתיבו ע"ז שאל ר"נ מהו חמור
מים אם לא מוקדא דגניבה דס"ל דלא

כיליון⁶ *לא יושב אדם על גבי ספסל שספר תורה נתון עליו מעשה בר' אלעזר שהיה יושב על גבי ספסל⁷ שספר תורה נתון עליו והרתיע מלפניו כמרתיע מלפני הנחש אם היה נתון ע"ג דבר אחר מותר עד היכן ר' אבא בשם ר' חונא מפח ר' ירמיה בשם ר' זעירא אפי' כל שהוא כ*דיסקי שהיא מליאה ספרים או שהיו בתוכה⁸ עצמות המת הרי זה מפשילן מאחוריו ורנכב⁹ *תפילין תולה אותן מראשות המיטה ואינו תולה אותם מרגלות המיטה ר' שמואל ר' אבהו ר' אלעזר בשם ר' חנינא *רבי היה תולה את התפילין

במראשות המיטה ר' חזקיה בשם ר' אבהו ובלבד דלא יעביד כהדיו דייקארה
אלא תפילין מלמעלן ורצועות מלמטן. תנא ר' חלפתא בן שאול* העומש בתפילתו
סימן רע לו. הדיא דאת אמר מלמטה אבל מלמעלה לא אתיא דמר ר' חנינא
אני ראייתא את רבי מפחק ומעמש ונותן ידיו על פיו אבל לא רוקק ר' יוחנן
אמר אפילו רוקק כדי שיהא כוסו נקי לפניו אמר לאחריו מותר לימינו אמר
לשמואל מותר הדיא הוא דכתיב יפול מצדך אלף כל עמא מודיי בההין דרקק
אציטלן דהוא אמר ר' הושע בן לוי אמר הרוקק בבית הכנסת כרוקק בבית
עינא ר' יונה רקק ושייף * ר' ירמיה ר' שמואל בר חלפתא בשם ר' אדא בר
אחיה המתפלל אל ירוק עד שיהלך ארבע אמות א"ר יוסי בי רבי אבון
יכן הרוקק אל יתפלל עד שיהלך ארבע אמות * תני המתפלל אל יטיל את
המים עד שיהלך ארבע אמות וכן המטיל מים אל יתפלל עד שיהלך ארבע
אמות א"ר יעקב בר אחא לא סוף דבר עד שיהלך ארבע אמות אלא אפי' * שהוא
כדי הילוך ארבע אמות א"ר אמי אם אומר אתה עד שיהלך ארבע אמות והא
אסור אני אומר אחר בא והטיל שם רבי אבא בשם רב * צוואה עד שתיבש
כעצם מים כל זמן שהן מטפחין גניבא אמר מים כל זמן שרישומן ניכר
שמואל אמר עד שיקרמו פניה שמעון בר ווא בשם ר' יוחנן עד שיקרמו פניה
ר' ירמיה ר' זעירא בשם רב צוואה אפי' עשויה כעצם אסורה שמואל אמר עד
שיקרמו פניה שמעון בר ווא אמר בשם ר' יוחנן עד שיקרמו פניה אמר חזקיה
ר' אבא מחמיר במים יותר מן הצוואה א"ל ר' מנא מן הדיא דגניבא א"ל אפילו
עשויה כעצם אסורה מפני שמשמשה קיים (מים) איז משמשה קיים :

הלכה ו מתני' *זב שראה קרי ונדה שפלטה שכבת זרע
והמשמשת

יבש כעס. ואז מותר לקרות ק"ט כגדה ולהתפלל : מים. מי רגלים כל זמן שמטפחין אסור : כל אסור : עד שיקרמו פניה. למעלה בצואה וכן אמר שמעון בר ווא בשם ר' יוחנן ולא צענין עד אם ס' : לא דאמר ר' אבא בשם אלא קב אמר רב זואה אפי' עשוי כעס אסורה : שמואל אמר וכו' : ר' יוחנן מודו ר' רימיה ור"ז דכן סבירא להו דאמר ר' אבא בשמיהו : אמר חזקיה ר' אבא אמר ר' אבה פירש דבריו עד לקמן : א"ל ר' מנא מן הדא דגניבא. כלומר אם קב הוא כוונת דעתך בתמיה דהא קב אתה מתמיה שמחמיר במו רגלים יותר מן האזהרה ובי היכן הוא מחמיר והלא איהו קאמר דרב סבר אזהרה לריץ שתיבש כעס ואם כן בצואה הוא מחמיר ואם מן הדא דגניבא דקאמר ר' אבא משמיה כל זמן מחמירין יותר מן האזהרה שאפי' ששיבשה ניכר אם יבשה כעס מותר קשיא ומאי' שייך סברא דגניבא יותר בצואה : א"ל. חזקיה לא כמאי דסלקא אדעתך שאני מתמיה מן הדא דגניבא אלא למאי דאמר ר' אבא דין וואה שזאה אפי' היא יבשה כעס אסורה שעדיין משמשת שלה קיים אבל מי רגלים אין ממש קיים כן ואיהו קאמר דב'ל' במים כל זמן שהן מטפחין אסור וזואה אם יבשה כעס מותר ועל זה אני תמה דב'ל' מחמיר בואה יותר מן האזהרה אלא ודאי מטפחין כר' וצירא בשם רב :

ד.י. אף ע"פ שמא עומדת שבעה משום ויזה ואין טבילה זו ממנהרדו אפ"ה לריך טבילה לדברי הורא
דא משום קריובן גדה שפלטא שכבת זרע הרי היא כבעל קרי ולריכה טבילה אס באת להתפלל : וכן
המשמש

פירוש מבעל ספר חרדים

[illegible][illegible]

שְׁנֵי נֹסחָאוֹת (פ'ג) אַלְעוּר דְּד'וֹ אַלְעוּר. (פו"ה) אִיצְמֶלִין הִדּוּא בְּיָז' אִימְמִילִין בְּרוּא. (פו"ה) א"ל אִילוּ כִּינִי א"ל מִן שִׁימְתִיה בְּרִין הוּא צוּאָה צוּאָה אִילוּ.

חדושי רד"א

ההין דרעק איצמלין כו'. נ"ב ע' בחדושי רשב"א דהביא גירסא אחרת בשם הלכות הנגיד אם במסיל כלומר ולא מאונס. ובשם הראב"ד הביא איצמלין דהוא מותר. ואתיא כש"ס דידו דאמרנו מבליע באפרקסתו ע"כ:

הפניה דמיליטרי סמלית או בכינוי ופד' או בכינוי שמעם ופדילון ממש והוא חיל בנדר העליון
אולם מצאתי בח' הרשנ"ב בברכות (כ"ז ט') שגרם בשם הראב"י דירושלמי מותר א"כ
אמר הרקוק ביהמ"ב כרוקק בנז עניו, וכן במראה הפנים ש' ומא דירושל ריב"ל הרקוק
בב"מ (פ"א מ"ט פ' סנה"ס) והוא דירושלמי דמורה לרוק בכות הכנסת אל פלג אנדרת
פ"י שמה נרס כאן כל הרקוק ביהמ"ב כ"ז ט' לקט' וריתא להרשב"א בא"ח
למעל' שם שם הוא אל דאה דברי הר"ר מנחם זצ"ל:

שוב ירושלים

מחייבים כעצם עיקר בהנהגת חרשות להח"י ייפולין בספ"ק (פי' ג"ו): ונדה שפלטת שזו צריכה מבילה. מזהיר ע"כ דטורס ספלטת ש"ו טודא נריס סנילה להפלט וק"מ מזה למיטת הרב"ד דכניחא ליה צ"כ נגל הנפס דפולטת ש"ו אינה טמאה רק לשכרות ועי' ראש"י פ"ד דנדה. ועי' צ"ק ס"ב ב':

לכות כח